

GÖTEBORGS 8:E BAPTISTFÖRSAMLING

ARBETETS VÄRDIGHET OCH SYFTE

Efesierbrevet 4:28 • Predikan G8B 2022-10-23 (Fågelbergskyrkan) • Johnny Lithell

INLEDNING

Så fortsätter vi att ta oss igenom de olika praktiska tillämpningar som aposteln Paulus ger oss i Efesierbrevets fjärde kapitel. Han har uppmanat församlingen att lägga bort den gamla människan som går under, bedragen av sina begär, för att istället låta sig förnyas till ande och sinne och klä sig i den nya människan som är skapad till likhet med Gud i sann rättfärdighet och helighet. Det är principen. Att lägga bort den gamla människan och klä sig i den nya människan. Den gamla människan är förvisso död, men den hänger kvar över oss som en blöt filt och Paulus uppmanar oss att klä av den.

Sedan går han vidare och förklarar mer konkret vad det betyder, och han gör det med att beskriva ett stort antal motsatser. Han börjar med lögn och sanning. Lägg bort lögnen och tala istället sanning. Sedan fortsätter han med vrede. Han uppmanar församlingen att vredgas, men att göra det utan att synda. Sedan kommer vi till det tredje motsatsparet, som alltså handlar om stöld och arbete.

Återigen ser vi hur Paulus följer samma metod som i den 25:e versen: han ger först en negativ uppmaning – sluta med det här – och fortsätter sedan med en positiv uppmaning – börja istället med det här – och avslutar med att ge en anledning till varför vi ska göra så. Jag har talat om det här förut och kan inte prata om det varje gång, men det är en mycket hjälpsam pedagogik eftersom det hjälper oss att undvika lagiskhet. I predikans sista punkt ska jag förklara mer vad jag menar.

Så, vi har en enda vers framför oss idag, Ef 4:28. Paulus säger att tjuven ska sluta stjäla och i stället arbeta och göra nytta med sina händer, så att han har något att dela med sig åt den som behöver.

Jag lägger upp predikan i tre punkter. Först vill jag ställa frågan ”varför sluta stjäla?” Vi ska fundera på vad stöld är och vilken typ av attityd som ligger bakom. Den andra punkten handlar om arbetets värdighet. Här ska vi se att Bibeln har en unikt balanserad och hälsosam syn på arbete, en syn som inte bara leder till välmående människor utan också ett blomstrande samhälle. Till sist kommer vi till den mest praktiska punkten som jag kallar ”att formas till det nya livet”.

I. VARFÖR SLUTA STJÄLA?

Varför vi sluta stjäla? För att det är karaktäriserande för det liv som den gamla människan lever. För att det vittnar om en attityd i oss som är destruktiv. Gör att det gör sann gemenskap omöjlig.

Vad är stöld?

Låt oss börjar fundera på vad stöld är. Paulus talar om att använda sina händer när han nämner arbete. Tjuven ska sluta stjäla och istället arbeta och göra nytta med sina händer. Stöld handlar om att bildligt talat lägga sina händer på något som inte tillhör en själv. Jag säger bildligt talat eftersom det inte bara handlar om materiella ting. Det handlar om att ta i anspråk och använda som sitt eget något som inte alls tillhör en.

Vi kan stjäla pengar på olika sätt. Men vi kan också stjäla tid som inte tillhör oss. Vi kan stjäla en annan persons idé och presentera som vår egen, det som vi kallar för plagiarism.

Ibland är det här något som är en så vanlig del av vår vardag att vi inte ens tänker på det. Vi kanske har ett arbete och vi använder företagets resurser för våra egna privata ändamål. Jag kanske ska skicka ett brev och använder företagets kuvert och porto. Eller jag använder den tid som jag har betalt för att sköta mitt arbete för mina privata syften. Det kan till och med handla om att jag gör något fint – jag kanske tar min arbetstid och delar evangeliet med en kollega. Men om jag har ett arbete där jag förväntas att faktiskt göra mitt arbete har jag ingen rätt att ta i anspråk den tid som inte tillhör mig.

Eller också kanske jag tar i anspråk ersättningar från staten som egentligen inte tillhör mig. Jag kanske inte betalar all den skatt som staten kräver. Eller jag fuskar med sanningen så att jag kan få någon sorts statligt stöd som jag egentligen inte har rätt till. Eller jag överdriver min sjukdom så att jag kan få sjukersättning fast jag egentligen skulle kunna sköta ett arbete.

Bakomliggande attityd

Allt detta är stöld och inkluderas i Paulus uppmaning att tjuven ska sluta stjäla. För vad är det egentligen som pågår i oss bakom de handlingar som gör oss till tjuvar? Vi tar den tankekapacitet och den handlingskraft som Gud har begåvat oss med och så använder vi den för att mörka och hemlighålla, vilket förstås är ett gravt missbruk av Guds goda gåvor.

Den attityd som ligger bakom stöldens handlingar är själviskhet. Det är begäret att ha. Men inte bara det – det är begäret att ha utan att arbeta för det. Av någon anledning anser tjuven att det är viktigare att ha än att arbeta och förtjäna något. Han vill maximera sitt ägande och minimera sitt arbete. Det spelar inte så stor roll *hur* man får något, så länge han får det. Han upphöjer det egna ägandet till det högsta tänkbara.

Det är uttryck för själviskhet. Den person som stjal övertygar sig själv att han har rätt till vad han än begär. Det spelar ingen roll för honom om det han vill ha egentligen tillhör någon annan. Han vill ha det och därför tar han det. Han tar inte in någon annans perspektiv, allt handlar om honom själv. Så länge det passar mina syften tar jag det. Även om det handlar om att slösa bort den tid som någon annan betalar mig för att sköta ett arbete.

Gör gemenskap omöjlig

En konsekvens av den här attityden är förstås att den gör sann gemenskap omöjlig. Det går inte att ha sann gemenskap med någon som bara måste ha allt på sina egna villkor, som är helt uppslukad av sina egna behov och som inte bryr sig om att ta in en annan människas perspektiv. Det går absolut att träffas och en person kan försöka vara till hjälp för någon som lever med en sådan attityd. Men det blir aldrig en sann gemenskap eftersom det inte går att bygga upp något förtroende.

II. ARBETETS VÄRDIGHET

Vad är då lösningen? Paulus säger att tjuven ska sluta stjäla. Hur ska det gå till? Hur kan en person som är så uppslukad av sin egen själviskhet ändra sig? Paulus ger två uppmaningar till vägledning. Det är punkt nummer två och tre. Så nu går vi in i den andra punkten som jag kallar "arbetets värdighet".

Paulus säger

Efesierbrevet 4:28 (SFB-15)

²⁸Tjuven ska sluta stjäla och **i stället arbeta och göra nytta med sina händer**, så att han har något att dela med sig åt den som behöver.

Grekernas syn på arbete

Vi kanske tycker att det låter självklart, men för de hedningar som hörde detta var det ett omskakande budskap. Arbeta och göra nytta med sina händer!

Jag citerar ibland grekiska filosofer, inte minst Aristoteles, för att visa hur mycket gott vi har från dem. Men när det kommer till frågan om arbete ger Bibeln en närmast diametralt motsatt uppfattning mot de grekiska filosoferna som satte sådan prägel på både den grekiska och den romerska kulturen.

För grekerna var arbetet en förbannelse. Särskilt kroppsarbete. Man ansåg att det kroppsliga är ett hinder för själen i sitt sökande efter sanning. Människorna strävade efter att bli som deras gudar som kunde dra sig undan från världens affärer och istället ägna sina liv åt kontemplation. Arbete, och särskilt fysiskt arbete, ansågs vara en barriär för de högsta formerna av liv. Aristoteles sa att arbetslösheten, det vill säga, möjligheten att leva utan att behöva arbeta, var en av de främsta kvalifikationerna för ett genuint eftersträvansvärt liv. Och han menade också att vissa människor är födda till att vara slavar. Med det menade han att vissa människor inte har kapacitet för teoretiska resonemang och därför måste göra det arbete som krävs för att mer teoretiskt begåvade kan frigöras för att söka ett hedervärt liv.

Bibelns syn på arbete

Det är raka motsatsen mot vad Paulus talar om. När han uppmanar tjuven att sluta stjäla ger han en väg till hur det ska gå till. Han ska arbeta och göra nytta med sina händer. En intressant detalj är att han väljer ett synnerligen starkt ord för arbete. Det finns flera andra ord han kunde ha använt om han hade velat tala mer allmänt om arbete, men han använder ett ord som egentligen betyder att utmattas, att bemöda sig, att anstränga sig, att plåga sig. Det är det ord som Petrus använder när han i Luk 5:5 säger till Jesus att de har arbetat hela natten och inte fått något. De är utmattade.

Dessutom talar Paulus om att de ska arbeta med sina händer. Det ska vi inte ta alltför bokstavligt, det vill säga, vi ska inte förstå att våra arbeten *måste* vara kroppsarbeten, men vi kan i alla fall se att det är en helt annan bild än den grekiska kulturen ger.

Kom ihåg vad Paulus säger när han för sista gången träffar äldstebröderna i Efesosförsamlingen. Vi har hans tal i Apostlagärningarna 20.

Apostlagärningarna 20:34-35 (SFB-15)

³⁴Ni vet själva att dessa händer har sörjt för mina egna och mina följeslagares behov. ³⁵I allt har jag visat er att man så ska arbeta och

ta hand om de svaga och komma ihåg de ord som Herren Jesus själv har sagt: *Det är saligare att ge än att ta.*”

Så det är tydligt att han framställer sig själv som ett föredöme och ett mönster för hur de ska arbeta.

Det här ligger helt i linje med hur Bibeln i övrigt ser på arbete. När Gud skapade människan skapade han henne till sin avbild och gav henne i uppdrag att lägga jorden under sig. Vi har alltså fått uppdraget att råda över skapelsen, att vara Guds vice-regenter och förvalta skapelsen. Medan grekerna ansåg att det vanliga arbetet var nedvärderande för människan och förde henne ner till djurens nivå, ser Bibeln allt arbete som en del av vad som skiljer människan från djuren och ger henne en särskild värdighet. Alla sorters arbete har samma värdighet. Gud själv framställs som en trädgårdsmästare i Bibelns första två kapitel, där han formar oss ur jordens mylla, och han planterar en trädgård.

Den anglikanske pastorn Phillip Jensen säger så här,

Om Gud kom till världen, vad skulle han vara? För de antika grekerna skulle han ha varit en filosof-kung. De antika romarna skulle ha förväntat en rättvis och nobel statsman. Men hur kom hebreernas Gud till världen? Som en snickare.

Jensen & Payne, *Beginnings: Eden and Beyond* (Crossway, 1999) s 15

I Gamla testamentet har vi Gud som trädgårdsmästare. Och i Nya testamentet har vi Gud som snickare. Det finns inget arbete som är för lågt för att vara fyllt av den värdighet som Gud ger. Vilket är exakt vad Paulus talar om. Arbeta hårt med dina händer!

Arbetets definition

Om vi ska fundera på en definition av arbete utifrån det här sammanhanget så skulle vi kunna säga att det arbete Paulus talar om är att vi gör oss nyttiga för någon annan. Vi gör oss nyttiga för någon annan.

Vad händer när vi inte är nyttiga för någon annan? Vi saknar tillfredsställelse. Eftersom vi är skapta för arbete. Vi är skapta för att vara till nytta för andra. Genom att skapa oss på det här sättet väver Gud oss samman till en civilisation. Han väver oss samman till en familj. Han väver oss samman till en församling.

Det är därför Paulus talar om att vi ska göra nytta. Ordagrant säger han att vi ska göra gott, *ἰσχυρότερον*, vi ska göra det som ligger i linje med våra syften som människor. Vi ska vara till nytta för varandra.

Dualistisk syn på arbetet

Det är ett viktigt budskap. Många kristna går med uppfattningen att livet är uppdelat i heligt och profant, i heligt och sekulärt. När vi går till kyrkan så går vi in i en helig del av livet. Och om man blir anställd i kyrkan som pastor eller om man går ut som missionär så är det ett heligt yrke. Men om jag är bonde eller advokat eller butiksbiträde eller grävmaskinsförare så är det inte lika heligt. Så om jag vill leva ett liv till Guds ära måste jag bli pastor eller missionär, annars är jag bara en vanlig.

Hela livet tillhör Herren

Det är inte alls vad Bibeln säger. Bibeln säger att hela livet tillhör Gud, och vad du än sköter för arbete så måste du göra det till Guds ära. När du sköter ett arbete – även om det är ett

arbete som inte ger betalt; det är i högsta grad ett hedervärt arbete att vara hemma och ta hand om barn om man har möjlighet att göra det – så uppfyller du en del av ditt syfte som människa. Det är Guds sätt att väva samman oss till ett samhälle.

När du blir en kristen så kommer du att vilja använda allt det som Gud gett dig till hans ära. Det här är något vi sett om och om igen i de stora väckelserna, inte minst på de brittiska öarna. När människor kommer till tro kommer de först att se sin synd och de kommer att sluta stjäla. Det finns berättelser om hur de fick sätta upp stora förrådstält för att få plats med alla verktyg som återlämnades efter att arbetarna i kolgruvorna kommit till tro efter att John Wesley och George Whitfield och andra förkunnat där. Men de inte bara ser sin synd och slutar stjäla, de ser också att de slösar med sina pengar på meningslösa struntsaker. Så de slutar att lägga sina pengar för att bygga sina egon och börjar dessutom att arbeta flitigt och hårt.

Innan vi går vidare till nästa punkt kan det vara värt att stanna upp här ett ögonblick och fundera över vilket viktigt budskap vi ser börjar ta form här. Kanske är det så att detta är något alldeles särskilt som vår generation och vår kultur behöver höra. Jag tror inte att det är en överdrift när jag säger att det är en folksjukdom, en sorts pandemi, av personer som slösar bort sina liv framför sina skärmar. Scrollande på sina telefoner. Spelande på sina datorer. Här har vi som Kristi kyrka en möjlighet att visa att det högsta i livet och det som förtjänar att lägga våra tid och resurser på inte är vår bekvämlighet eller någon sorts artificiell bekräftelse genom att någon trycker på en knapp som gillar något jag har skrivit. Nej, det finns en tillfredsställelse som är långt djupare, en tillfredsställelse i att arbeta hårt och flitigt till Guds ära. Det finns en tillfredsställelse att gå och lägga sig uttröttad av att ha varit till nytta för andra.

Det högsta i livet är inte att lata sig. Det högsta i livet är Kristus. Och det för oss vidare till den tredje punkten, ”att formas till det nya livet”.

III. ATT FORMAS TILL DET NYA LIVET

Paulus säger ju inte bara att tjuven ska sluta stjäla och i stället arbeta och göra nytta med sina händer. Nej, han fortsätter, ”så att han har något att del med sig åt den som behöver.”

Rätt sorts etik

Här kommer vi till något som är en av mina hjärtefrågor. Därför att jag skulle hävda att enorma delar av den kristna kyrkan, även de mer hälsosamma delar av kyrkan som jag sett i andra länder, har svårt att förklara varför vi ska göra det goda. Någon gång tror jag att jag måste skriva en bok om allt det här.

Här har vi ett bud: tjuven ska sluta stjäla och istället arbeta. Men varför ska vi göra det? Och hur ska vi komma dit?

Tänk dig tre olika etiska system. Först har vi den så kallade *konsekvensetiken*. Den bedömer en handling utifrån vilka konsekvenser den får. Man kan bedöma det på olika sätt. Ska vi bedöma vad som blir bäst för mig eller för kollektivet? Och vad ska vi bedöma, ska vi fundera på lycka och njutning eller ska vi titta på andra parametrar? Här har vi till exempel utilitarismen som menar att en handling är god utifrån hur det totala utfallet för samhället som helhet. Om det innebär att vi måste offra hundra människors liv för att rädda tusen andra så skulle utilitaristen säga att det är en god handling.

Ett annat etiskt system är *pliktetiken*. Här är man inte lika angelägen om handlingens konsekvenser som handlingen i sig själv och huruvida den stämmer överens med en etisk norm. Man menar att handlingen i sig själv har ett inneboende värde och därför alltid ska eftersträvas.

Ett tredje synsätt är *dygdetiken*. Här är man mindre intresserad av handlingens konsekvenser och av handlingen i sig själv, men mer intresserad av aktören som utför handlingen. Här vill man forma en karaktär ur vilken goda handlingar flödar naturligt.

Historiskt har den kristna kyrkan undervisat dygdetik. Men i och med Immanuel Kant och andra har man de senaste 200 åren övergett dygdetiken mer och mer och istället låtit alltmer pliktetisk. Så långt jag kan se inom den kristna kyrkan i vår tid är pliktetiken helt dominerande. Här blir alltså budskapet att vi ska sluta stjäla och börja arbeta för att det är rätt att göra det.

Men det fungerar inte så. Då blir det bara en ny lag vi måste hålla och det kommer bara att leda till mer fördömmelse. Istället behöver vi återerövra ett dygdetiskt förhållningssätt, där vi hittar handlingsmönster och hållningar där vi långsamt formar vår karaktär så att vi alltmer blir den sortens person ur vilken de goda handlingarna kommer. Det är här vi behöver dygder som vi övar oss i. Om vi vill besegra en synd, i det här fallet själviskhet som leder till stöld så måste vi öva oss i flit och generositet. Därför hittar vi små vanor som steg för steg bryter syndens makt över våra liv och formar oss till en person som inte bara slutar att stjäla utan att älskar att dela med sig.

Så låt oss titta på versen igen,

Efesierbrevet 4:28 (SFB-15)

²⁸Tjuven ska sluta stjäla och i stället arbeta och göra nytta med sina händer, **så att han har något att dela med sig** åt den som behöver.

Om vi ska bryta vår själviskhet och lättja behöver vi öva oss i flit och generositet. Så då blir frågan, vilka små vanor kan vi arbeta in i våra liv så att vi över tid formas till att leva det nya livet Gud har frälst oss till?

Om du stjälar arbetstid av din arbetsgivare genom att sitta med din telefon så är lösningen enkel. Lägg undan din telefon. Lämna den hemma. Eller skaffa en telefon som du bara kan ringa och texta med. Om du stjälar tid från dina barn genom att sitta med din telefon är lösningen lika enkel. Lägg undan din telefon. Sätt upp bestämda tider då du kollar allt det där du så gärna vill kolla.

Men det stannar inte där. Hitta vanor där du kan vara till nytta för andra. Hur du kan vara till nytta i ditt arbete är ju tydligt, men det går att tänka längre än så. Fundera på hur du kan vara till nytta för människor i din omgivning, inte på dina villkor utan på de sätt som de behöver. Det är kanske inte alltid så lätt, men det kan bli fina samtal om du frågar dem: hur skulle jag kunna vara till nytta för dig?

Och vänner, låt oss inte hålla tillbaka några krafter i hur vi kan vara till nytta för varandra i vår församling. Både när det gäller praktiska sysslor som behöver göras, men även i att hjälpa varandra att växa i tron. Genom gemensam bibelläsning och samtal och bön för varandra.

Rätt syn på pånyttfödelse

Jag vill göra en sista iakttagelse innan jag avslutar. Är det inte intressant att Paulus som skriver till en kristen församling säger att tjuven ska sluta att stjäla? Fanns det tjuvar i församlingen? Ja, det verkar så. Och läser vi vers 25 verkar det också ha funnits lögnare i församlingen. Och läser vi vers 31 verkar det ha förekommit bitterhet och häftighet och vrede och skrikande och förolämpningar. Är inte det märkligt? Om vi läser 1 Kor 6:10 så får vi veta att varken tjuvar eller giriga, varken drinkare, förtalare eller utsugare ska ärva Guds rike. Hur går det ihop?

Vi måste ha en balanserad bild av vad pånyttfödelsen innebär. När Paulus säger i Andra Korinthiebrevet 5:17 att om någon är i Kristus är han en ny skapelse och det gamla är förbi och något nytt har kommit, så innebär inte det att allt som tidigare var sant om den personen plötsligt tagit slut. Det innebär att den personen har fått en ny natur, absolut – ett nytt hjärta med en ny sorts kärlek. Det är en person som har fått en ny riktning med sitt liv. Nu vill han kämpa mot synden och kan också i den helige Andes kraft övervinna den. Men det betyder inte att synden är borta. Den gamla människan finns fortfarande kvar.

Gud handlar på olika sätt

När Gud frälser oss handlar han på olika sätt med oss. En person kanske har stora problem med någon särskild synd; han kanske har problem med alkohol och när Gud frälser honom blir han helt och hållet fri från allt begär. Underbart! Men en annan person som kanske också har problem med alkohol blir inte alls fri utan måste kämpa varje dag för att hålla sig borta.

Det är också så att när vi föds på nytt får vi förvisso en ny natur, men vi är fortfarande spädbarn i tron. Vi är omogna och okunniga. Om vi har destruktiva vanor behöver vi få instruktion och undervisning så att vi ser vad det goda livet är som Gud kallar oss in i. Därför ska vi inte bli förvånade av att Paulus adresserar alla möjliga problem i den kristna församlingen. Och vi ska inte vara förvånade om vi också kämpar med dem. Första Korinthiebrevet 6 och andra texter som talar om att vissa kategorier av människor inte ska ärva Guds rike talar om personer som har fått undervisning, som har fått upprepade möjligheter att omvända sig, men som medvetet väljer att behålla sin synd framför att leva det liv Gud kallar in i. Därför måste vi ha en balans. Synden kommer alltid att finnas i vår församling och vi kommer alltid att behöva kämpa mot den.

HK 60

Men de goda nyheterna är att vi har evangeliet. Hör hur Heidelbergkatekesen uttrycker det. Den 60:e frågan är: Hur är du rättfärdig inför Gud? Svaret lyder:

Bara genom sann tro på Jesus Kristus. Således, att även om mitt samvete anklagar mig för att jag syndat svårt mot alla Guds bud, inte någonsin har hållit något av dem och allttjämt är böjd till allt ont, skänker och tillräknar dock Gud mig utan all min förtjänst av ren nåd Kristi fullkomliga gottgörelse, rättfärdighet och helighet, som om jag aldrig begått eller hade en synd och själv fullgjort lydnaden som Kristus åstadkommit för mig, när jag bara mottager denna välgärning med troende hjärta.

//60. How are you righteous before God?

Only by true faith in Jesus Christ. Although my conscience accuses me that I have grievously sinned against all God's commandments, have never kept any of them, and am still inclined to all evil, yet God, without any merit of my own, out of mere grace, imputes to me the perfect satisfaction, righteousness, and holiness of Christ. He grants these to

me as if I had never had nor committed any sin, and as if I myself had accomplished all the obedience which Christ has rendered for me, if only I accept this gift with a believing heart.

Generositet istället för själviskhet

Nyckeln till det nya livet är Jesus Kristus. Han var rik, han ägde all Guds fullhet, men han blev fattig för vår skull, för att vi genom hans fattigdom skulle bli rika (2 Kor 8:9). Det är nyckeln till att bryta syndens grepp över våra liv. Vi sitter fast i själviskhet som gör oss till tjuvar. Men han utgav sig för vår skull; han avklädde sig sin gudomliga strålgång, han föddes i fattigdom och han levde ett liv i ringhet och syndfrihet. Han, som aldrig begått någon synd, tog all vår synd på sig och lät sig krossas under Faderns vrede i vårt ställe. Han blev fattig för vår skull, för att vi genom hans fattigdom skulle bli rika. Nu kan vi berömma oss av honom. Även om våra samveten anklagar oss tillräknar Gud oss hans fullkomliga rättfärdighet som om vi aldrig hade begått en synd och som om vi själva hade fullgjort lydnaden som Kristus åstadkommit för oss.

Därför kan vi leva våra liv i uppriktig generositet. Allt vi har, har vi fått av nåd och åter nåd. Allt är en gåva ur Guds hand. Om vi har fått ta emot så mycket godhet, hur skulle vi kunna hålla tillbaka godhet mot någon annan? Nej, vi arbetar hårt så att vi kan hjälpa andra. Och vi vill leva våra liv i generositet eftersom det är bara på det sättet – den generositet som evangeliet ger – som vi kan bryta ha-begärets makt över våra liv.

AVSLUTNING

Så, älskade vänner – låt oss förundras över vad Kristus har gjort för oss och som gensvar på hans godhet, låt oss leva i arbete så att vi kan vara generösa. Människor i världen arbetar så att de kan ha och äga för egen del. Men bröder och systrar i Guds församling arbetar så att vi kan dela med oss till de som behöver. Låt oss vara ett folk som övar sig i att vara chockerande generösa! Låt oss i glädje fortsätta att ge till Guds församling som är det första och det främsta uttrycket för vår generositet. Här har vi svenska så mycket att lära. Inte någonstans har jag stött på en kultur där generositet är så främmande. Låt oss vara ett vittne om ett annat rike, ett rike där vi lever i generositet och till nytta för varandra och därigenom förkunnar ett högsta goda som är långt bortom vår egen bekvämlighet.